

Adwokat Józef Wybicki - autor słów Mazurka Dąbrowskiego

Dziś mija 91. rocznica ustanowienia Mazurka Dąbrowskiego oficjalnym hymnem narodowym Rzeczypospolitej Polskiej. Autorem słów jest pisarz, polityk, ale i adwokat - Józef Wybicki (29 września 1747 - 10 marca 1822).

Jako piętnastolatek rozpoczął praktykę prawniczą w kancelarii Rocha Płacheckiego w Sądzie Grodzkim w Skarszewach. Już jako siedemnastoletni palestrant pojechał w orszaku wojewody pomorskiego Pawła Mostowskiego na elekcję do Warszawy. Królem został wówczas Stanisław Poniatowski.

Praktykę adwokacką odbywał także w Poznaniu i w Bydgoszczy. Dał się poznać jako świetny mówca i znawca prawa. A to otworzyło mu drzwi do kariery politycznej. Na skonfederowanym sejmiku generalnym w Grudziądzu dwudziestoletni Józef Wybicki został posłem okręgu kościerskiego powiatu mirachowskiego. Wówczas rozpoczął się w jego życiu okres kariery politycznej.

Jego protest przeciw wszystkim aktom Sejmu Repninowskiego uznawany jest za jedną z ostatnich prób pozytywnego zastosowania liberum veto. Był uczestnikiem konfederacji barskiej, na polecenie dowództwa konfederacji jeździł z poufnymi misjami do krajów europejskich.

Przystąpił do konfederacji targowickiej, potem był uczestnikiem insurekcji kościuszkowskiej. Długoletni współpracownik oraz przyjaciel gen. Jana Henryka Dąbrowskiego, z którym wziął udział w wyprawie na pomoc powstańcom w Wielkopolsce w 1794, a później współdziałał w Legionach Polskich we Włoszech, w których powstanie w 1797 miał znaczący wkład. Podczas wizyty w obozie legionów we Włoszech w 1797 stworzył słowa pieśni, która stała się później polskim hymnem narodowym - Mazurka Dąbrowskiego. Uczestnik wojen napoleońskich, w 1807 roku przyczynił się do utworzenia Księstwa Warszawskiego, którego był jednym z czołowych polityków. Podczas wojny polsko-austriackiej w 1809 organizował obronę Wielkopolski przed wojskami nieprzyjaciela. Po kongresie wiedeńskim współtworzył Królestwo Polskie. Senator-wojewoda Księstwa Warszawskiego od 1807 roku, senator-

wojewoda Królestwa Polskiego od 1815, prezes Sądu Najwyższego Królestwa Polskiego w latach 1817-1820, odznaczony Orderem Orła Białego (1807), Orderem Świętego Stanisława (1793), Orderem Legii Honorowej (1807). Autor wspomnień, wielu pism politycznych i utworów literackich, w tym dramatów, oper, komedii, wierszy.